

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy – M. B. i P. B. (1) wnieśli o odpłatne ustanowienie służebności przesyłu obciążających nieruchomości stanowiące działki nr (...), dla których prowadzone są księgi wieczyste (...) na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz zasądzenie na rzecz wnioskodawców solidarnie kwoty 25.200 zł tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, a ponadto o odpłatne ustanowienie służebności przesyłu obciążającej nieruchomość stanowiącą działkę nr (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...) na rzecz przedsiębiorcy przesyłowego (...) Spółki Akcyjnej w K. obejmującej znoszenie praw wstępu, posadowienia, utrzymywania linii energetycznej wysokiego napięcia o długości 336 metrów oraz znoszenia używania i korzystania z pasa gruntu o szerokości 50 metrów stanowiącego strefę ochronną – strefę technologicznego korzystania oraz prawa korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń przesyłowych w postaci linii energetycznej oraz słupów energetycznych oraz zasądzenie na rzecz wnioskodawców kwoty 67.200 zł tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. W uzasadnieniu wniosku wnioskodawcy podali, że są właścicielami nieruchomości stanowiących działki o nr (...), na których powierzchni posadowione są urządzenia przesyłowe – napowietrzne linie energetyczne średniego napięcia i słupy energetyczne stanowiące własność uczestników postępowania. Posadowienie tych urządzeń przesyłowych ogranicza prawo własności wnioskodawców i uniemożliwia swobodne zagospodarowanie przez wnioskodawców tych działek. Ustanowienie służebności przesyłu jest konieczne do korzystania z urządzeń przesyłowych opisanych we wniosku. Wnioskodawcy wezwali uczestników postępowania – przedsiębiorców przesyłowych do dobrowolnego ustanowienia służebności przesyłu w drodze umowy oraz zapłaty wynagrodzenia, na co przedsiębiorstwa przesyłowe nie przedstawiły żadnego stanowiska.

Zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 2016r. wyłączono do odrębnego rozpoznania sprawę z wniosku M. i P. B. (1) z udziałem uczestnika (...) S.A. w K. o ustanowienie służebności przesyłu obciążającej nieruchomość stanowiącą działkę nr (...) na rzecz tego przedsiębiorstwa przesyłowego. Sprawie nadano sygn. akt I Ns 655/16.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania – (...) S.A. w K. wniósł o oddalenie wniosku w całości i zasądzenie od wnioskodawców zwrotu kosztów postępowania, ponadto podniósł zarzut zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu obciążającej nieruchomość wnioskodawców – działkę nr (...) polegającej na prawie posadowienia i utrzymywania linii wysokiego napięcia 220 kV, a także eksploatacji tej linii z obowiązkiem znoszenia przez właścicieli nieruchomości ograniczeń i zakazów wynikających z istnienia pasa technologicznego linii elektroenergetycznej o szerokości 50 m. W uzasadnieniu tego pisma uczestnik podał, że na nieruchomości wnioskodawców stanowiącej działkę nr (...) zlokalizowany jest odcinek linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia oraz słup o nr 88. Linia została wybudowana w 1969 roku i od dnia budowy do chwili obecnej jest eksploatowana, służy do przesyłu energii elektrycznej. Linia ta była remontowana, ale jej przebieg nie był zmieniany. Uczestnik postępowania korzysta z urządzeń przesyłowych w jaki sam sposób, jak jego poprzednicy prawni. Uzasadniając zarzut zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu uczestnik wskazał, że jako datę początkową biegu tego terminu należy przyjąć 1 stycznia 1970r., kiedy to linia już istniała i była eksploatowana. Obejmując służebność poprzednik prawny uczestnika działał w dobrej wierze, wobec czego Skarb Państwa nabył służebność przez zasiedzenie z dniem 2 stycznia 1990r. Linia energetyczna stanowi trwale i widoczne urządzenie w rozumieniu art. 292 k.c. Pierwotnie urządzenia przesyłowe stanowiły majątek Zakładów (...), następnie zostały przekazane do przedsiębiorstwa państwowego Zakładu (...) z siedzibą w G., który stał się właścicielem na podstawie art. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o zmianie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych. Przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) zostało podzielone w celu wniesienia zorganizowanej części mienia do spółki akcyjnej (...) S.A., a jednym z przekazanych składników majątkowych była linia wysokiego napięcia przebiegająca przez nieruchomość wnioskodawców.

Na rozprawie w dniach 4 października 2016r. , 17 listopada 2016 roku i 26 stycznia 2017 roku strony podtrzymały dotychczasowe żądania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 1958r. utworzono przedsiębiorstwo państwowe- Państwowe Zakłady (...), do którego zadań należała m.in. eksploatacja elektrowni wchodzących w skład przedsiębiorstwa oraz realizacja inwestycji związanych z rozwojem systemu energetycznego na obszarze własności.

Dowód

- zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z 25.11.1958r. – k. 99

W 1969 roku została wybudowana linia energetyczna wysokiego napięcia 220 kV relacji G. – L., której odcinek przebiegał przez nieruchomość stanowiącą działkę nr (...). Na tej nieruchomości posadowiono także słup wspierający linię oznaczony numerem 88. Najpóźniej od dnia 1 stycznia 1970r. linia była eksploatowana, wchodziła w skład majątku przedsiębiorstwa państwowego Zakładów (...) w P., które przejęło w całości majątek Zakładu (...) w G. i w zakresie swojego działania prowadziło ten zakład. Przebieg linii w kolejnych latach nie był zmieniany.

Dowód:

- Decyzja Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Z. z 31.01.1966r. - k. 75

- dokumentacja lokalizacji linii energetycznej – k. 76-98,

- zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z 25.11.1958r. - k. 99-102

- zeznania świadka D. D. – k. 379-379v

W 1975r. przeprowadzona została zmiana obszarów działania zakładów energetycznych związana z dostosowaniem terenowej organizacji energetyki do podziału administracyjnego kraju, w wyniku czego Zakłady (...) prowadziły m.in. Zakład (...). W 1988 roku dokonano podziału m.in. Zachodniego O. Energetycznego w P., w wyniku czego powstał m.in. Zakład (...) w G., który przejął zorganizowaną część przedsiębiorstwa (...) obejmującego m.in. linię energetyczną wysokiego napięcia 220 kV relacji G. – L..

Z dniem 12 lipca 1993r. dokonany został podział Zakładu (...) w celu wniesienia jako zorganizowanej części przedsiębiorstwa do spółki akcyjnej (...) S.A. w W. oraz dokonano przekształcenia Zakładu (...) w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa. W skład majątku wniesionego aportem do (...) S.A. wchodziła m.in. linia 200 kV relacji G. – L..

Dowód:

- zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 09.07.1993r. - k. 372-373 ,
- uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy z dn. 31.05.1994r. - k. 125-141.

W 1993r. M. i P. B. (1) zawarł z Agencją Nieruchomości Rolnych umowę dzierżawy nieruchomości rolnej, stanowiącej działkę nr (...). Linia energetyczna wysokiego napięcia 220 kV posadowiona na nieruchomości istniała w miejscu niezmiennym, była eksploatowana.

Dowód:

- przesłuchanie wnioskodawców – k. 263v-264

W 2007 roku dokonany został podział (...) S.A. w celu wydzielenia operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego wraz z majątkiem sieciowym i przekazanie wydzielonego podmiotu Skarbowi Państwa. Spółką

przejmującą wydzielony majątek była (...) Spółka Akcyjna w W., której przekazano m.in. linię energetyczną 220 kV relacji G. – L..

(...) S.A. dokonywała zmiany firmy, ostatecznie na (...) S.A.

Dowód:

- protokół nadzwyczajnego walnego zgromadzenia spółki z 05.12.2007r. – k. 142-149,
- protokół nadzwyczajnego walnego zgromadzenia spółki z 05.12.2007r. – k. 150-156,
- ogłoszenie o podziale – k. 157-166,
- odpis pełny z KRS dla (...) S.A. – k. 170-181,
- odpis pełny z KRS dla (...) S.A. – k. 182-210.

W dniu 14 listopada 2013r. M. B. i P. B. (1) nabyli od Skarbu Państwa – Agencji Własności Rolnej własność nieruchomości rolnej stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 18,3 ha. Na nieruchomości znajdowała się linia energetyczna, której przebieg nie był zmieniany. Linia była eksploatowana. Nieruchomość jest uprawiana, pozyskiwane jest z niej zboże.

Dowód:

- umowa sprzedaży z dn. 14.11.2013r. - w aktach kw GW1M/00051506/9 ,
- odpis kw (...) – k.32-35
- przesłuchanie wnioskodawców – k. 263v-264

Nieruchomość stanowiąca działkę (...) nie jest objęta miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, w uchwalonym dla gminy B. studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla działki nr (...) nie została ustalona strefa technicznej eksploatacji, nie ustalono także terenu wyłączonego z możliwości zabudowy.

Dowód:

- pismo wójta gminy B. z 28.11.2016r. - k. 265a

Pismem z 18 maja 2015r. P. i M. B. wezwali przedsiębiorstwo przesyłowe – (...) S.A. w K. do zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu obejmującej urządzenia przesyłowe na działce (...) z jednoczesną zapłatą kwoty 200.073,84 zł tytułem wynagrodzenia. Do zawarcia umowy nie doszło.

Dowód:

- wezwanie z 18.05.2015r. - k. 39-41.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek okazał się niezasadny z uwagi na podniesiony przez uczestnika postępowania zarzut zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu w zakresie utrzymywania na nieruchomości wnioskodawców linii energetycznej wysokiego napięcia oraz przechodu i przejazdu przez tę nieruchomość w celu eksploatacji linii, przeprowadzania remontów, modernizacji i usuwania awarii.

Zgodnie z art. 305¹ k.c. nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może

korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). Stosownie do art. 305² k.c. jeżeli właściciel nieruchomości odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, przedsiębiorca może żądać jej ustanowienia za odpowiednim wynagrodzeniem. Jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Ocena zasadności wniosku o ustanowienie służebności przesyłu została poprzedzona rozważeniem podniesionego przez uczestnika zarzutu zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu obciążającej nieruchomość wnioskodawców.

Zgodnie z art. 172 § 1 k.c. posiadacz nieruchomości niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze (§ 2).

Do stwierdzenia nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, niezbędne jest spełnienie łącznie następujących przesłanek: istnienie trwałego i widocznego urządzenia przesyłowego, posiadania służebności oraz upływu czasu, którego długość zależy od dobrej lub złej wiary posiadacza objęcia służebności w posiadanie. Posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności gruntowej nie należy utożsamiać z posiadaniem prowadzącym do nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości. Zgodnie z art. 352 k.c., kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności, a do posiadania służebności przepisy o posiadaniu rzeczy stosuje się tylko odpowiednio. Przy ocenie posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności gruntowej chodzi o faktyczne korzystanie z gruntu w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność, zaś władanie w zakresie służebności gruntowej kwalifikuje się, zgodnie z art. 336 k.c., jako posiadanie zależne. W ramach istotnych okoliczności mających znaczenie dla oceny nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej należy uwzględnić treść art. 176 k.c. dopuszczającego doliczenie okresu posiadania poprzedników przedsiębiorcy energetycznego ale pod warunkiem, że podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania.

Posiadanie służebności odpowiadającej służebności przesyłu, istniejące przed dniem 3 sierpnia 2008 roku mogło prowadzić do zasiedzenia tej służebności. Pogląd taki jest prezentowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych i należy go uznać za ugruntowany. Ponadto wskazać należy na wieloletni dorobek orzecniczy Sądu Najwyższego uzasadniający wykorzystanie w drodze analogii art. 145 k.c. w przypadkach nie tyle dotyczących potrzeby połączenia drogowego nieruchomości, co wprost wyrażonemu dostępowi m.in. do elektryfikacji. W uzasadnieniu uchwały Składu Sędziów Sądu Najwyższego z 8 kwietnia 2014r., III CZP 87/13 stwierdzono, że w okresie od dnia 1 stycznia 1947 r. do dnia 31 grudnia 1964 r. systemowi prawnemu znana była służebność przesyłu, jako pewien szczególny rodzaj służebności gruntowej. Przedsiębiorca korzystający z urządzeń przesyłowych mógł uzyskać tytuł do korzystania z cudzej nieruchomości na własne cele, zabiegając o ustanowienie na swoją rzecz tego rodzaju prawa. Mógł także objąć w posiadanie cudzą nieruchomość w zakresie odpowiadającym jej treści, a wykonywanie aktów świadczących o posiadaniu służebności doprowadziłoby do jej zasiedzenia, gdyby trwało to przez odpowiednio długi okres. Na mocy ustawy z dnia 12 marca 1958 r., obowiązującej od dnia 5 kwietnia 1958 r., ustawodawca przewidział możliwość ograniczenia właściciela nieruchomości aktem administracyjnym o charakterze wyłączeniowym w jego prawie własności, w celu umożliwienia przedsiębiorcom korzystającym z urządzeń przesyłowych rozwinięcia ich infrastruktury technicznej, dzięki której zaspokajają potrzeby społeczne w zakresie zaopatrzenia w wodę, energię albo umożliwienia im świadczenia usług telekomunikacyjnych. W uchwale z 30 sierpnia 1991r., III CZP 73/91 Sąd Najwyższy opowiedział się za dopuszczalnością nabycia służebności gruntowej w drodze zasiedzenia wskazując w uzasadnieniu, że „okoliczność, że nieruchomość pozbawiona dostępu do sieci energetycznej jest niezabudowana, nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu na rzecz tej nieruchomości – jeżeli przemawiają za tym potrzeby społeczno-

gospodarcze – służebności gruntowej umożliwiającej doprowadzenie linii elektrycznej”. W orzecznictwie Sądu Najwyższego następnie ukształtował się pogląd, że możliwe jest nabycie przez zasiedzenie, przed dniem 3 sierpnia 2008 r., służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu, ustanowionej bezpośrednio na rzecz Skarbu Państwa (do dnia 1 lutego 1989 r.) albo po tej dacie na rzecz przedsiębiorcy przesyłowego (uchwały z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139 oraz z dnia 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13)”. Powołując utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, w ocenie Sądu zasadnym jest przyjęcie, że możliwe było przed dniem 3 sierpnia 2008r. ustanowienie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu oraz zasiedzenie takiej służebności również przy uwzględnieniu okresu jej posiadania przed tą datą.

W okresie obowiązywania art. 128 k.c. , tj. do dnia 1 lutego 1989 roku zasada jednolitego funduszu własności państwowej wykluczała nabycie na swoją rzecz własności i innych praw rzeczowych przez państwową osobę prawną. Właścicielem urządzeń przesyłowych oraz nieruchomości władnących był Skarb Państwa. Do chwili przeniesienia na rzecz wnioskodawców prawa własności nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) Skarb Państwa był także właścicielem nieruchomości obciążonej. Nie było zatem potrzeby ustanowienia służebności gruntowej przez Skarb Państwa na swoją rzecz. Poprzednicy prawni uczestnika – państwowe przedsiębiorstwa energetyczne, sprawujący zarząd mieniem państwowym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa w okresie do 1 lutego 1989 roku byli dzierżycielami w stosunku do Skarbu Państwa w rozumieniu art. 338 k.c., co wykluczało możliwość nabycia służebności gruntowej na rzecz tych przedsiębiorstw. W wyroku z 9 grudnia 2009r., sygn. IV CSK 291/09 Sąd Najwyższy stwierdził, że przedsiębiorstwa państwowego nie można uznać w okresie do 1 lutego 1989r. za samoistnego posiadacza nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności gruntowej. Zmiana stanu prawnego umożliwiła przedsiębiorstwom państwowym nabywanie od dnia 1 lutego 1989r. własności i innych praw rzeczowych, a tym samym służebności gruntowej. Korzystanie przez przedsiębiorstwa państwowe z nieruchomości w sposób odpowiadający treści służebności gruntowej, prowadzące do zasiedzenia służebności gruntowej przed dniem 1 lutego 1989 roku, stanowiło podstawę do nabycia tej służebności przez Skarb Państwa (uchwała Sądu Najwyższego z 22 października 2009r., sygn. akt III CZP 70/09). Z dniem 1 lutego 1989r. państwowe osoby prawne mogły nabywać na swoją rzecz prawa rzeczowe. Dlatego, w ocenie Sądu termin zasiedzenia na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego mógł zacząć bieg od 1 lutego 1989 roku i na ten moment należało ocenić istnienie po stronie zasiadającego przedsiębiorstwa istnienie dobrej lub złej wiary. Przed tą datą termin zasiedzenia nie rozpoczął biegu z racji tego, że własność nieruchomości obciążonej, jak i urządzeń przesyłowych przysługiwała Skarbowi Państwa, a posiadanie tych urządzeń przez przedsiębiorstwo państwowe nie mogło prowadzić do zasiedzenia z uwagi na brak samoistnego charakteru posiadania.

W myśl art. 176 § 1 k.c. jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, obecny posiadacz może doliczyć do czasu, przez który sam posiada, czas posiadania swego poprzednika. Jeżeli jednak poprzedni posiadacz uzyskał posiadanie nieruchomości w złej wierze, czas jego posiadania może być doliczony tylko wtedy, gdy łącznie z czasem posiadania obecnego posiadacza wynosi przynajmniej lat trzydzieści.

Zgodnie z art. 7 k.c. jeżeli ustawa uzależnia skutki prawne od dobrej lub złej wiary domniemywa się istnienie dobrej wiary. W dobrej wierze jest ten, kto powołując się na określone prawo pozostaje w usprawiedliwionym okolicznościami przekonaniu, że to prawo mu przysługuje.

Za datę ustalenia istnienia dobrej lub złej wiary Sąd przyjął 1 lutego 1989r., to jest datę od której na rzecz przedsiębiorstwa państwowego mógł rozpocząć bieg zasiedzenia służebności gruntowej. Działka nr (...) należała w tym czasie do Skarbu Państwa, który nie miał potrzeby ani interesu, aby uregulować prawo do korzystania z urządzeń przesyłowych zlokalizowanych na swojej nieruchomości na przyszłość. Przedsiębiorstwo przesyłowe będące poprzednikiem prawnym uczestnika postępowania było zatem posiadaczem samoistnym w zakresie służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu w dobrej wierze. Zmiana tego stanu w chwili przeniesienia własności nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) nie powoduje odmiennej oceny co do istnienia dobrej wiary posiadacza służebności – przedsiębiorstwa energetycznego ani nie powodowała wydłużenia biegu zasiedzenia. Po roku 1989 przeniesienie posiadania służebności gruntowej na kolejne podmioty realizujące zadania państwa w zakresie przemysłu energetycznego było wynikiem reorganizacji przedsiębiorstw przesyłowych oraz ich komercjalizacji wraz

z przeniesieniem na tworzone spółki wydzielonego majątku przedsiębiorstwa przesyłowego wraz z infrastrukturą przesyłową posadowioną na nieruchomości wnioskodawców. Dokonany zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993r. podział przedsiębiorstwa państwowego Zakład (...) w G. i przekształcenia go w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa został w oparciu o przepisy ustawy z 5 lutego 1993r. o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa (Dz. U. Nr 16, poz. 69 ze zm.), w załączniku do zarządzenia wymieniona została linia 220 kV relacji G. – L. jako składnik majątkowy przekazany do utworzonej spółki (...) S.A. Uczestnik postępowania przedstawił dowody z dokumentów na okoliczność przeniesienia posiadania urządzeń przesyłowych: linia energetyczna znajdowała się w zasobie przedsiębiorstwa państwowego Zakładów (...) przynajmniej od dnia 1 stycznia 1970r. kiedy to była już eksploatowana, a okoliczność tę potwierdził świadek D. D., a także wnioskodawca P. B. w trakcie przesłuchania. Urządzenia przesyłowe były od tego czasu w posiadaniu Skarbu Państwa w zarządzie przedsiębiorstwa państwowego, a przebieg linii wysokiego napięcia nie ulegał zmianie, co wskazał świadek, ale także wnioskodawcy. Uczestnik przedstawił dokumentację przekształceń własnościowych poprzedników prawnych (k. 103-210), poczynszy od utworzenia zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki z 25 listopada 1958r. przedsiębiorstwa państwowego – Zakładów (...). Przedstawione przez uczestnika akty stanowią w ocenie Sądu dowód na przeniesienie praw rzeczowych przedsiębiorstwa państwowego na uczestnika postępowania w drodze sukcesji uniwersalnej. Wobec dokonywanych aktami administracyjnymi reorganizacji przedsiębiorstw energetycznych, nie było potrzeby przedstawiania przez uczestnika protokołów zdawczo-odbiorczych wymieniających urządzenia przesyłowe wchodzące w skład linii energetycznej, której elementy posadowiono na nieruchomości wnioskodawców. W wyroku z 7 sierpnia 2014r., II CSK 610/13 Sąd Najwyższy stwierdził, że „następstwem komercjalizacji państwowych przedsiębiorstw energetycznych, dokonanej w oparciu o ustawę z dnia 5 lutego 1993 r. o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa (Dz.U. Nr 16, poz. 69 ze zm.), a polegającej na przekształceniu przedsiębiorstw państwowych w jednoosobowe spółki akcyjne Skarbu Państwa, które wstępowały w ich prawa i obowiązki, wszelkie prawa majątkowe i niemajątkowe, była sukcesja uniwersalna częściowa, która dotyczyła wszystkich praw składających się na przedsiębiorstwo, choćby nie były wskazane jako jego składniki, także jeżeli strony nie uświadamiały sobie ich istnienia czy przynależności do przedsiębiorstwa. Dopiero wyłączenie części z nich wymagałoby wyraźnego wskazania w akcie podziału przedsiębiorstwa państwowego. Konsekwentnie przyjęto, że co do służebności gruntowych zbliżonych do służebności przesyłu, których powstanie potwierdziło późniejsze deklaratywne orzeczenie sądowe o zasiedzeniu, następstwo prawne dokonane w oparciu o wskazane podstawy należy przyjąć za wykazane już w wypadku przedstawienia zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu potwierdzającego zakres następstw podmiotowych i przedmiotowych”. Nie ulega wątpliwości, że przedmiotem zmian organizacyjnych była całość praw majątkowych należących do Skarbu Państwa, a będących w zarządzie przedsiębiorstw państwowych - poprzedników prawnych uczestnika. Nie było w związku z tym potrzeby potwierdzenia dodatkowymi dokumentami przeniesienia prawa do korzystania z urządzeń przesyłowych znajdujących się na nieruchomości wnioskodawców. Przeniesienie posiadania linii energetycznej Sąd uznał za wykazane dokumentacją zmian organizacyjnych przedsiębiorstw energetycznych. Mając to na uwadze, zarzut niewykazania przeniesienia samoistnego posiadania w zakresie służebności gruntowej na rzecz uczestnika postępowania należało uznać za niezasadny.

W tych okolicznościach Sąd przyjął, że do zasiedzenia służebności przesyłu obejmującej nieruchomość wnioskodawców - działkę nr (...) doszło z upływem 20 lat od dnia 1 lutego 1989r. , co w konsekwencji skutkowało oddaleniem wniosku jako niezasadnego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. Sąd zasądził od wnioskodawców solidarnie na rzecz uczestnika kwotę 497 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania albowiem interesy stron były sprzeczne. Na kwotę kosztów złożyły się koszty zastępstwa uczestnika w postępowaniu ustalone na podstawie § 5 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w wysokości 480 zł oraz uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.